

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **P. G.**, bývajúceho v N., proti žalovanému **Z.**, N., **o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru**, vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 25 C 194/2005, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 24. januára 2008 sp. zn. 9 Co 309/2006, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Nitre z 24. januára 2008 sp. zn. 9 Co 309/2006 **o d m i e t a .**

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Nitra rozsudkom z 2.11.2006 č.k. 25 C 194/2005 - 73 určil, že výpoveď daná žalovaným žalobcovi 1.7.2005 je neplatná a žalobu žalobcu o určenie neplatnosti dohody o rozviazaní pracovného pomeru z 30.6.2005 zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov.

Krajský súd v Nitre rozsudkom z 24. januára 2008 sp. zn. 9 Co 309/2006 na odvolanie žalobcu rozsudok okresného súdu v napadnutej zamietajúcej časti potvrdil a žalovanému trovy odvolacieho konania nepriznal. Stotožnil sa so záverom súdu prvého stupňa, že žalobca urobil prejav vôle smerujúci k uzavretiu dohody o skončení pracovného pomeru dohodou slobodne a vážne. Skončenie pracovného pomeru dohodou považoval preto rovnako ako súd prvého stupňa za platné.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal včas dovolanie žalobca. Navrhol rozsudok krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Prípustnosť dovolania vyvodzoval z ustanovenia § 238 ods. 3 písm. b/ O.s.p. Uviedol, že žalovaného prejav vôle smeroval k skončeniu pracovného pomeru výpoveďou. Dohodu o rozviazaní pracovného pomeru mal pripravenú v písomnej forme len pre prípad, ak by žalobca s výpoveďou nesúhlasil. Žalobca rovnako nemal úmysel skončiť pracovný pomer dohodou, čo bolo v konaní preukázané opakovanou výpoveďou a reálnym konaním žalobcu. U žiadneho účastníka konania nemožno preto hovoriť o skončení pracovného pomeru dohodou. Rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva teda na nesprávnom právnom posúdení veci.

Žalovaný navrhol dovolanie žalobcu odmietnuť z dôvodu jeho neprípustnosti. Poukázal na to, že dovolateľ sa dovoľáva prípustnosti dovolania podľa ustanovenia, ktoré podľa znenia § 238 platného v súčasnosti už neexistuje.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal účastník konania, skúmal predovšetkým jeho prípustnosť. Dospel pritom k záveru, že dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V preskúmvanej veci žalobca napadol dovoláním rozsudok odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa (§ 219 O.s.p.).

Podmienky prípustnosti dovolania smerujúceho proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 238 ods. 2 a ods. 3 O.s.p.

Rozhodnutiu odvolacieho súdu nepredchádzalo rozhodnutie dovolacieho súdu obsahujúce právny názor v tejto veci. Preto dovolanie podľa § 238 ods. 2 O.s.p. neprichádza do úvahy. Nejedná sa ani o rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu. Dovolanie nie je preto prípustné ani podľa § 238 ods. 3 O.s.p.

Pokiaľ žalobca uplatňoval prípustnosť dovolania podľa § 238 ods. 3 písm. b/ O.s.p., treba dať za pravdu žalovanému, že uvedené ustanovenie podľa znenia platného v čase podania dovolania neexistuje. Novela Občianskeho súdneho poriadku vykonaná zákonom č. 341/2005 Z.z. s účinnosťou od 1. septembra 2005 totiž vypustila z § 238 ods. 3 písm. b/ a tento odsek znie tak, že dovolanie je prípustné tiež proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu. Keďže žalobca podal dovolanie 18.4.2008, jeho prípustnosť z ustanovenia § 238 ods. 3 písm. b/ O.s.p. nebolo možné vyvodit'.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní, postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v ustanovení § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa komplexne zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j., či v prejednávanej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania nesprávne obsadeným súdom).

Vady uvedené v tomto ustanovení žalobca v dovolaní výslovne nenamietal a ani dovolací súd nezistil, že by konanie pred odvolacím súdom trpelo niektorou z nich. Dovolanie v tejto veci preto ani podľa § 237 O.s.p. prípustné nie je.

Pokiaľ dovolateľ namietal, že odvolací súd nesprávne právne vec posúdil, treba uviesť, že uvedená námietka nespôsobuje existenciu vady v zmysle § 237 O.s.p. Námietka účastníka konania, ktorou vytýka súdu existenciu omylu pri aplikácii práva, treba považovať za dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p., ktorý však sám o sebe prípustnosť dovolania nezakladá. Skutočnosť, že by rozhodnutie prípadne aj spočívalo na nesprávnom právnom posúdení veci, môže byť len odôvodnením dovolania za predpokladu, ak je toto prípustné, nie však dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O.s.p.

So zreteľom na vyššie uvedené možno uzavrieť, že dovolanie žalobcu smerovalo proti takému rozsudku odvolacieho súdu, proti ktorému prípustné nie je (§ 238 ods. 2 a 3 O.s.p.)

a keďže neboli zistené ani dôvody prípustnosti uvedené v § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky jeho dovolanie ako neprípustné odmietol (§ 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 4 veta prvá O.s.p.) bez toho, aby mohla byť preskúmaná vecná správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

Žalovaný mal v dovolacom konaní úspech, preto mu patrí právo na náhradu trov konania proti žalobcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 4 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Žalovanému však v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli, preto mu neboli priznané.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. augusta 2008

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: